

[Ebba Strange.]

Endelig er der ophævelsen af kiropraktorernes tilbagemelding til de praktiserende læger. Jeg kan huske, at da vi behandlede det pågældende lovforslag for to år siden, var jeg en af dem, der meget stærkt gik ind for, at vi skulle have denne tilbagemelding, fordi jeg syntes, det var vigtigt, at en patients læge fulgte med i de behandlinger, den pågældende patient fik. Jeg er i dag efter de to års forløb lige så indstillet på at ophæve denne tilbagemeldingspligt. Jeg tror nok, det er vigtigt, at vi ser i øjnene, at den behandling, et menneske ønsker at underkaste sig, i meget høj grad må være dette menneskes egen sag. Hvis et menneske ønsker at gå til kiropraktor i stedet for at gå til læge, så må dette menneske have ret til det. Vi kender mange eksempler på folk, der synes, de er blevet hjulpet godt af kiropraktorer. Jeg mener, vi må sige, at hvis den pågældende patient ønsker at underrette sin læge om, hvad hun har været udsat for, altså hvilke behandlinger hun er blevet underkastet, så må det ligesom blive hendes sag. Jeg tror, der ligger ligesom noget formyndersk i, at vi vil have, at de behandlende personer skal konferere.

Jeg kan også godt forstå kiropraktorerne, der har en ganske trofast patientskare. De føler, at det er en diskvalifikation af deres job, at de skal foretage denne tilbagemelding. Vi har jo haft vanskelighederne hele tiden, vi fik jo også henvendelser fra dem, da vi sidst behandlede et forslag herom. Nu har vi altså set, at forsøgsordningen ikke har virket, og jeg synes, det er rimeligt, at vi ophæver den. Så vil det nemlig vise sig, i hvor høj grad de 10 mill. kr. vil blive brugt, altså i hvor høj grad man vil udnytte muligheden for at få tilskud til kiropraktorbehandling, når der ikke foreligger denne tilbagemeldingspligt.

Som sagt vil vi gå til behandlingen af alle forslagene med en positiv indstilling. Vi håber, vi får noget godt ud af det.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Der er et gammelt ord, der siger, at for mange kokke fordærver maden, og jeg kan i lighed med venstres ordfører tiltræde, at dette forhandlingsudvalg ikke bør udvides med denne store repræsentation, uanset om man fra de administrative myndigheders side ikke regner med – det går jeg da i al fald ud fra ifølge lovforslaget – at disse repræsentanter skal have

nogen som helst stemmeret; men at de vil øve indflydelse, det tror jeg er ganske givet.

Jeg er også lidt betænkelig ved at give sundhedsstyrelsen den endelige afgørelse angående medicintilskud. Det er sikkert rigtigt, at socialministeriet ikke føler sig kompetent til at omstøde den lægelige ekspertises afgørelse, men det, der bekymrer mig, er, at disse afgørelser for det meste er skrivebordsarbejde, som kan omstøde en afgørelse. En praktiserende læge har måske prøvet gennem meget, meget lang tid med et bestemt medicinsk præparat at helbrede en patient, og et medicinsk præparat, som ikke findes på den officielle liste. Jeg mener derfor, at vi bør bibeholde muligheden for en ankemulighed ud over sundhedsstyrelsen.

Der er, som det også er sagt af de øvrige ordførere, en hel del af de små paragraffer, som jeg ikke vil komme ind på, men derimod på begrebet kiropraktisk behandling. Loven fra 1974 har jo vist sig ikke at fungere, som man havde regnet med, idet tilbagemeldingspligten fra kiropraktorerne til lægerne ikke har fået de resultater, vi havde forventet.

Jeg vil gerne have lov til at sætte et stort spørgsmålstegn ved, at ministeren i fremsættelsestalen siger, at den økonomiske side af sagen ikke er noget problem. Den anslåede udgiftssum i 1974, der var ca. 10 mill. kr. om året, er ikke blevet udnyttet i de forløbne år. Nu regner ministeren med, at dette beløb sikkert vil blive det samme. Det tvivler jeg meget på. Vi ved, at der fra mange menneskers side søges kiropraktisk behandling, og at man ikke har givet lægen oplysning om, at man har gået til kiropraktisk behandling, en behandling, som for manges vedkommende har været udmærket, men at man har betalt det ud af sin egen lomme. Jeg tror, at vi vil se en forøget tilgang og en forøget udgift ganske vist ikke for staten, for staten siger jo roligt, at det går jo over på amtskommunerne, hvilket jo også er rigtigt.

Vi er dog positivt indstillet over for lovforslaget, og vi tilsiger det en positiv behandling i udvalget.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan være enig i de reaktionelle ændringer, der skyldes vedtagelsen af bistandsloven og ændringen af myndighedsalderen. Vi synes også, det er udmærket, at recepter, der indløses i et andet nordisk land end